

UH-1Y gotowy do działań

#Lotnictwo wojskowe #Przemysł zbrojeniowy 18 sierpnia 2008

US Marine Corps zakończył proces certyfikowania nowych śmigłowców wielozadaniowych UH-1Y, stwierdzając ich wstępną gotowość do prowadzenia operacji wojskowych. Zastąpią ponad 35-letnie UH-1N.

UH-1Y w czasie prób na pokładzie USS Bataan. Widoczna głowica obserwacyjna pod nos

W 1996 dowództwo USMC zainicjowało proces modernizacji swojej floty śmigłowców, pamiętających czasy wojny w Wietnamie. W ramach programu H-1 zamierzano przebudować 180 uderzeniowych AH-1W i 100 wielozadaniowych UH-1N Twin Huey. Prace zlecono Bellowi, który stworzył modele AH-1Z i UH-1Y. Powstały jednak zupełnie nowe konstrukcje, charakteryzujące się 84% wspólnych podzespołów. W związku z tym zrezygnowano z wykorzystania starych kadłubów, na rzecz pozyskania całkowicie nowych śmigłowców.

UH-1Y tylko zewnętrznie przypomina swojego poprzednika. Oprócz nowoczesnej awioniki za *szklanym* kokpitem, wymieniono cały układ napędowy. Silniki Pratt & Whitney T400-CP-400 o łącznej mocy trwałej 1800 KM, zastąpiono dwoma General Electric T700-GE-401C o mocy trwałej 3100 KM. Dwułopatowy wirnik zastąpiono czterołopatowym, wykonanym z kompozytów, które są odporne na pojedyncze przestrzelenia pociskami kalibru do 23 mm.

Pozwoliło to na zwiększenie ładunku użytecznego do 3 t. UH-1N w standardowej wersji miał udźwig 2 t, jednak po późniejszych modernizacjach zmniejszył się on znacznie z powodu dodania nowych elementów awioniki, łączności i przebudowach kadłuba w celu podniesienia poziomu bezpieczeństwa. Wzrosła również prędkość maksymalna (z 220 do 304 km/h) i przelotowa (z 207 do 250), a także zasięg.

Oblot prototypu odbył się w listopadzie 2006. Po zakończeniu prób fabrycznych, rozpoczęła się seria testów wojskowych. Były one prowadzone z użyciem 3 śmigłowców w Marine Light Attack Helicopter Training Squadron 303. Zakończyły się 8 sierpnia osiągnięciem wstępnej gotowości operacyjnej.

Dzięki temu śmigłowce będą mogły wejść do służby i zostać przebazowane w styczniu 2009 do 13th Marine Expeditionary Unit, na pokład okrętu desantowego USS *Boxer*. Natomiast Bell będzie mógł dzięki temu rozpocząć produkcję seryjną. USMC zamierza pozyskać 123 egz. UH-1Y.

UH-1Y w czasie prób na pokładzie USS Bataan. Widoczna głowica obserwacyjna pod nosem maszyny. Nie zamontowano natomiast wysięgników bocznych na npr Mk66 70 mm, które - obok montowanych w przedziale desantowym karabinów maszynowych - stanowią główne uzbrojenie śmigłowca. Nowe maszyny będą dostarczane do początku 2017 i zastąpią UH-1N, które już teraz mają za sobą 36-37 lat służby / Zdjęcie: USMC

W 1996 dowództwo USMC zainicjowało proces modernizacji swojej floty śmigłowców, pamiętających czasy wojny w Wietnamie. W ramach programu H-1 zamierzano przebudować 180 uderzeniowych AH-1W i 100 wielozadaniowych UH-1N Twin Huey. Prace zlecono Bellowi, który stworzył modele AH-1Z i UH-1Y. Powstały jednak zupełnie nowe konstrukcje, charakteryzujące się 84% wspólnych podzespołów. W związku z tym zrezygnowano z wykorzystania starych kadłubów, na rzecz pozyskania całkowicie nowych śmigłowców.

UH-1Y tylko zewnętrznie przypomina swojego poprzednika. Oprócz nowoczesnej awioniki za *szklanym* kokpitem, wymieniono cały układ napędowy. Silniki Pratt & Whitney T400-CP-400 o łącznej mocy trwałej 1800 KM, zastąpiono dwoma General Electric T700-GE-401C o mocy trwałej 3100 KM. Dwułopatowy wirnik zastąpiono czterołopatowym, wykonanym z kompozytów, które są odporne na pojedyncze przestrzelenia pociskami kalibru do 23 mm.

Pozwoliło to na zwiększenie ładunku użytecznego do 3 t. UH-1N w standardowej wersji miał udźwig 2 t, jednak po późniejszych modernizacjach zmniejszył się on znacznie z powodu dodania nowych elementów awioniki, łączności i przebudowach kadłuba w celu podniesienia poziomu bezpieczeństwa. Wzrosła również prędkość maksymalna (z 220 do 304 km/h) i przelotowa (z 207 do 250), a także zasięg.

Oblot prototypu odbył się w listopadzie 2006. Po zakończeniu prób fabrycznych, rozpoczęła się seria testów wojskowych. Były one prowadzone z użyciem 3 śmigłowców w Marine Light Attack Helicopter Training Squadron 303. Zakończyły się 8 sierpnia osiągnięciem wstępnej gotowości operacyjnej.

Dzięki temu śmigłowce będą mogły wejść do służby i zostać przebazowane w styczniu 2009 do 13th Marine Expeditionary Unit, na pokład okrętu desantowego USS *Boxer*. Natomiast Bell będzie mógł dzięki temu rozpocząć produkcję seryjną. USMC zamierza pozyskać 123 egz. UH-1Y.
